

[Bo Kristensen]

diskussion om, hvad den tidligere regering havde udsendt til høring – hvad man gerne ville glemme.

Skulle vi ikke være enige om, at en af de ting, som er en hovedfaktor, er, at en regering ved enhver lejlighed har nogle tekniske forespørgsler, som skal besvares forskellige steder? Det, der her er tale om, er, at man sender noget teknisk frem.

Som hr. Svend Auken også har set det, er den realistiske lovgivning inden for de sidste måneder i forbindelse med forespørgslens emne noget, som også socialdemokratiet med stor interesse er gået ind i, og det er vi meget tilfredse med. Det viser, på hvilke måder vi forsøger at klare de flaskehalse, som ligger i det administrative system, og de muligheder, regeringen vil skabe.

Fru Jytte Andersen rejste det spørgsmål, om ikke jeg var opmærksom på, at regeringen blev, rost. Jeg må nok sige, at den måde fru Jytte Andersen fik det sagt på, var en meget begrænset ros. Fru Jytte Andersen ville nødigt rose overhovedet, for det er jo svært at skifte. Når man år for år i de politiske debatter har sagt, at nu falder beskæftigelsen, så er det svært at sige: vi må indrømme, at der er blevet en større beskæftigelse. Men jeg siger tak for, at man nu endelig vil give den ros, og jeg kan godt forstå, at det er svært at give regeringen den alene. Men som bekendt er arbejdspladserne ikke skaffet i den offentlige sektor, de er skaffet i den private sektor.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte, om ikke jeg var bekendt med det notat, som ligger i udvalget. Selvfølgelig er jeg bekendt med det, men der er nogle andre faktorer, som gør, at man er i en bedre situation, fordi nogle omkostninger er blevet lavere i samme periode. Det må naturligt inddrages. Derfor synes jeg nok, man kan sige, at man løser de lediges problemer ved en større beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det var et lidt ejendommeligt svar. Det var købekraften, der var faldet med de 14 pct. Hvad er det for nogle andre faktorer? Når man får at vide, at det er købekraften, der er faldet, så betyder det, at man kan købe for 14 pct. mindre.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er rigtigt, at der i 1985 skete det glædelige, at for første gang under det økonomiske opsving lykkedes det den nuværende regering at få arbejdsløshedsstallet ned under det, det var, da regeringen tiltrådte midt under den meget alvorlige økonomiske krise, der ramte hele Vesteuropa. Det glæder vi os alle sammen over.

Men mon ikke glæden ville have været større, hvis baggrunden for denne øgede beskæftigelse ikke kun havde været et opsving i udlandet, hvilket selvfølgelig er godt, og ikke i Danmark tillige en stærkt faldende produktivitet og en kraftig forringelse af betalingsbalancen? Sagen er, at i 1970'erne havde vi i forhold til Amerika en produktivitetudvikling her i landet, der var det dobbelte eller det tredobbelte. Sidste år havde Danmark Europas laveste produktivitetudvikling. Det er godt for beskæftigelsen på kort sigt. Samtidig fik vi et underskud på betalingsbalancen på 28 mia kr. Det er ikke den smarteste måde at skabe beskæftigelse på at lade produktiviteten falde og gælden vokse.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg ved ikke, om det var på grund af tidnød, hr. Bo Kristensen ikke kunne svare på spørgsmålet, om en helårsarbejdsløs, som har levet af maksimal understøttelse, har et tab i sin reelle købekraft på 15.000–20.000 kr. i forhold til, hvad der blev udbetalt i 1982.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Til hr. Ole Henriksen: det var rigtigt, at jeg var i tidnød og derfor måtte stoppe. Selvfølgelig har vi via stoppet gennemført en sænkning af den procent, de ledige får. Det skal der ikke lægges skjul på, og det har vi heller ikke ønsket at gøre. Det er en del af genopretningspolitikken, som har det positive resultat, at der er flere, der er kommet i beskæftigelse, det vil sige, at reallønnen for en større gruppe er blevet større, og det kan vi være ganske godt tilfredse med.

Derfor drejer det sig om hurtigst muligt at få endnu flere i beskæftigelse, så vi har råd til i vores samfundsøkonomi at betale lidt